

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 23 februari 1932 kl. 12.30 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om fyllnadspension åt vaktmästaren hos första kammaren W. E. Willberg.

I en inom första kammaren väckt, till bankoutskottets förberedande handläggning hänvisad motion nr 55 hava herrar *von Geijer* och *Thulin* hemställt, »att riksdagen måtte besluta, att till vaktmästaren hos första kammaren *W. E. Willberg* må från och med ingången av år 1933 från riksgäldskontoret utgå under hans återstående livstid en fyllnadspension av 600 kronor».

Till stöd för yrkandet har i motionen anförts följande:

»Vaktmästaren hos riksdagens första kammare *W. E. Willberg* är född den 28 februari 1860. Han anställdes såsom förste vaktmästare hos kammaren vid början av 1898 års riksdag och har sedermera vid alla följande riksmöten innehaft befattning såsom vaktmästare eller förste vaktmästare hos kammaren, den sistnämnda sysslan till och med år 1918 eller sålunda i sammanlagt 20 år.

I sin tjänstgöring hos kammaren har *Willberg* städse ådagalagt flit och duglighet.

Willberg, som varit vaktmästare vid riksgäldskontoret, åtnjuter därifrån en årlig pension av 1 716 kronor. Han har en åldrig hustru att försörja och befinner sig i tryckta ekonomiska omständigheter, enär han haft flera barn att uppfostra och på sådan grund med sina små inkomster ej kunnat göra några besparingar.

Då *Willberg* inom kort uppnår 72 års ålder, synes han efter förloppet av innevarande riksdag icke lämpligen böra vidare ifrågakomma till vaktmästaresysslan med dess stundom förekommande betungande nattjänstgöring.»

Utskottet. Såsom av utredningen framgår, åtnjuter *Willberg* för ordinarie stats-tjänst pension till belopp av 1 716 kronor årligen jämte därå belöpande dyrtidstillägg. Vid sådant förhållande har utskottet — i anslutning till den principiella uppfattning i fråga om pension i anledning av riksdagstjänst, som utskottet i sitt denna dag avgivna utlåtande nr 9 angivit — funnit sig icke kunna förorda, att särskild pensionsförmån beredes *Willberg* för hans anställning i riksdagens tjänst.

Utskottet hemställer sålunda,

att förevarande motion I: 55 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 februari 1932.

På bankoutskottets vägnar:

NILS WINKLER.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 9.

Reservation

av herrar *Lindström* och *Paulsen*, vilka ansett, att utskottets yttrande och förslag bort hava följande lydelse:

»Såsom framgår av vad utskottet i sitt denna dag avgivna utlåtande nr 9 anfört, har utskottet tidigare vid behandling av frågor om pension åt befattningshavare, vilka haft anställning i riksdagens tjänst, uttalat den principiella uppfattningen, att särskild pensionsförmån för riksdagstjänst som regel icke bör ifrågakomma. Utskottet vidhåller denna mening. På sätt i nyssberörda sammanhang erinrats, har emellertid undantag från nämnda regel ansetts böra äga rum bland annat i fall, då vederbörande befattningshavare antingen icke varit berättigad till någon pension för annan anställning eller ock uppburit sådan pension till så litet belopp, att han funnits vara i behov av understöd. Dylika undantag hava förekommit vid upprepade tillfällen såväl under senare år som under tiden före nyssnämnda principuttalande. Med hänsyn härtill och då den pension å 1 716 kronor, som författningsenligt tillkommer Willberg, är så blygsam, att han väl kan sägas vara i behov av ett tillskott till densamma, har utskottet ansett sig kunna tillstyrka, att en tilläggs pension beredes Willberg i anledning av hans långvariga anställning hos riksdagen. Mot det belopp, som i sådant avseende föreslagits i motionen, finner utskottet icke anledning till erinran. Tilläggs pensionen torde böra anvisas från anslaget till riksdags- och revisionskostnader samt kostnader för riksdagens hus och lärer böra utgå från och med kalenderåret näst efter det, då Willberg sista gången tjänstgör hos riksdagen.

På grund av det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen, i anledning av förevarande motion I: 55, må medgiva, att till vaktmästaren hos första kammaren W. E.

Willberg må, utöver honom författningsenligt tillkommande pension, från och med kalenderåret näst efter det, varunder han sista gången tjänstgör hos riksdagen, under hans återstående livstid från förslagsanslaget till riksdags- och revisionskostnader samt kostnader för riksdagens hus utgå en tilläggs pension av sexhundra kronor.»